

[Handelsministeren.]

tiger sig med sukkerproduktion. Derfor mener jeg, man skal være noget forsigtig med at drage den konklusion, at det nuværende omfang af frøforædling m. v. er af afgørende betydning for selve sukkerproduktionen. Det er en dygtig indsats, der her er gjort, en indsats, der som nævnt er sket i stærk konkurrence med andre landes frøfirmaer, men i modsætning til andre lande er det her sukkerfabrikkerne, der har taget denne forskning op.

Det ærede medlem var stærkt inde på spørgsmålet om adskillelsen af den koncessionerede og den ikke-koncessionerede produktion i sukkerfabrikkerne, og man kan jo have den opfattelse, som det ærede medlem har, at der skulle være lagt mere produktion ind under den koncessionerede del, hvis man i det hele taget vil have en koncession. Jeg må imidlertid vilge understrege, at der er ingen ændring sket i denne opdeling i forhold til tidligere. Det er vel rigtigt, som det ærede medlem har antydnet, at sukkerfabrikkerne på produktionen uden for koncessionsområdet har en relativt stor fortjeneste, men jeg er ikke sikker på, at man får det helt rigtige billede ved blot at fremstille det på den måde, som det ærede medlem gjorde med opdelingen i A- og B-produktion, forrentning o. s. v. Så vidt jeg er orienteret, har selskabets nettofortjeneste ved virksomhed uden for koncessionen i 1960-61 andraget godt 6 mill. kr., heraf ca. halvdelen renteindtægter, medens resten i det væsentligste hidrører fra landbrug og frøavl samt licensindtægter af eksport af apparatur til sukkerfremstilling; og som jeg nævnte før, har sukkerfabrikkerne en stor eksport af sukkerroefrø.

Det ærede medlem var også inde på spørgsmålet om, hvor meget aktionæerne egentlig havde fået ud af at besidde sukkerfabrikaktier. Ja, det er klart, og jeg vil da ikke forsøge på nogen måde at lægge skjul på det — det vil i øvrigt også være forgåves over for det ærede medlem — at når man investerer penge i en virksomhed gen-

nem aktier, det system, vi nu engang har herhjemme, indebærer det, at man selvfølgelig skal have en rente, så at man får en rimelig fortjeneste af den kapital, man har investeret.

Jeg kan oplyse, at selskabets samlede nettofortjeneste ved rationalisering i de 11 år fra 1950 til 1961 har andraget 45½ mill. kr., hvoraf 3¼ mill. kr. er anvendt til udbytte og resten er henlagt til reservefond. Det må vist ud fra enhver betragtning siges at være en tiltalende forretningsform, at man nu af 45½ mill. kr. indtjent ved rationalisering kun giver de 3¼ mill. kr. i udbytte.

Jeg håber, jeg med disse oplysninger har bidraget til at skabe større klarhed over forholdet mellem sukkerfabrikernes koncessionerede og ikke-koncessionerede virksomhed, og jeg vil så igen understrege, at den aktieudvidelse, jeg har givet tilladelse til, sker derved, at der fuldt ud skal indbetales det udvidede beløb.

Forespørgeren (Aksel Larsen): Jeg er ikke enig med den højtærede minister i, at uanset alle mulige bevægelser på sukkerfabrikernes regnskaber og uanset forholdet mellem den såkaldte A-produktion og den såkaldte B-produktion har alt dette ikke nogen indflydelse på sukkerprisen. Hvis man ser på den nye koncessions § 4, står der i den — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere —:

„Selskabet skal have refunderet den til roedyrkerne betalte afregningspris inklusive diverse tillæg, eventuelle fragtudgifter m. v. og have dækning for samtlige til fremstilling, distribution og salg medgåede driftsudgifter inklusive renter, afskrivninger og skatter af enhver art, jfr. §§ 5-7, det i § 8 fastsatte bidrag til forskningsarbejde samt det i § 12, stk. 2, omhandlede A-virksomheden påhvillende bidrag til sociale foranstaltninger“.

Selskabet skal altså — hvilket indgår i sukkerprisen — have dækning for renteudgifter. Jeg troede, jeg havde påvist det,